

Bemærkninger til lovforslaget

Justitsministeren har i sit lovforslag L 144 foreslået ændringer af såvel retsplejeloven som erstattelsesansvarsloven, som vil forbedre retsstillingen for ofre for voldsforbrydelser. I forbindelse hermed finder regeringen det hensigtsmæssigt at foreslå ændringer af bistandslovens §§ 26 og 39, således at ofre for voldsforbrydelser kan beholde erstatninger for tab af erhvervsevne, selvom de modtager kontanthjælp.

Efter bistandslovens nuværende § 26, stk. 1, nr. 4, kan kommunen kræve kontanthjælp tilbagebetalt, hvis modtageren senere får udbetalt en erstatning e.lign., der dækker samme tidsrum og formål som hjælpen. Den Sociale Ankestyrelse har truffet en afgørelse efter § 26, stk. 1, nr. 4, hvoraf det fremgår, at den kontanthjælp, som et voldsoffer har fået udbetalt, fra ophøret af sygedagpenge frem til det tidspunkt, hvor pågældende får udbetalt sin erstatning for tab af erhvervsevne, kan kræves tilbagebetalt.

Efter bistandslovens § 39, stk. 1, 1. pkt., forudsætter ydelse af kontanthjælp, at den, der søger hjælpen, ikke er i besiddelse af formue, hvoraf det økonomiske behov kan dækkes. Da en erstatning for tab af erhvervsevne udgør en formue, vil en kontanthjælpsmodtager som udgangspunkt skulle anvende hele erstatningen til forsørgelse, inden pågældende vil være berettiget til at modtage kontanthjælp. Efter § 39, stk. 1, 2. pkt., ses dog bort fra formue, der er nødvendig for bevarelse og opnåelse af en nødvendig boligstandard, eller som bør bevares af hensyn til pågældendes erhvervs- eller uddannelsesmuligheder. Efter § 39, stk. 2, ses der bort fra erstatninger, der udbetales som kompensation for varigt mén og godtgørelse for ikke-økonomisk skade.

Konsekvensen af den foreslåede lovændring er, at der ikke længere kan kræves tilbagebetaling af kontanthjælp efter bistandslovens § 26, stk. 1, nr. 4, i

anledning af en erhvervsevnetabserstatning, der udbetales som følge af en personskaade, der er forvoldt ved overtrædelse af borgerlig straffelov. Endvidere omfattes en sådan erstatning ikke af reglen i bistandslovens § 39 om betydningen af en kontanthjælpsmodtagers formue.

Dette gælder, hvad enten erstatningen ydes fra staten efter lov om erstatning til ofre for forbrydelser, udredes af gerningsmanden selv eller af ofrets private forsikring, eller tilfalder skadelidte på anden måde i anledning af skaden. Endvidere omfattes en sådan erstatning heller ikke af reglen i bistandslovens § 39 om betydningen af en kontanthjælpsmodtagers formue.

Forslaget påvirker hverken statens udgifter efter voldsoffererstatningsloven eller gerningspersonens egen erstattelsespligt.

Det foreslås, at loven træder i kraft straks og får virkning for anvendelse af bistandslovens §§ 26, stk. 1, nr. 4, og 39 på såvel fremtidige erhvervsevnetabserstatninger som allerede fastsatte erstatninger, som voldsofre har i behold ved lovens ikrafttræden.

Det bemærkes, at ændringerne alene vedrører ydelser efter bistandslovens §§ 37 og 37 a.

Økonomiske konsekvenser

De samlede økonomiske konsekvenser skønnes at være en forøgelse af kontanthjælpsudgiften på ca. 0,12 mill. kr., hvoraf staten og kommunerne afholder hver sin halvdel.

Erhvervs- og miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke erhvervs- eller miljømæssige konsekvenser.

Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.